

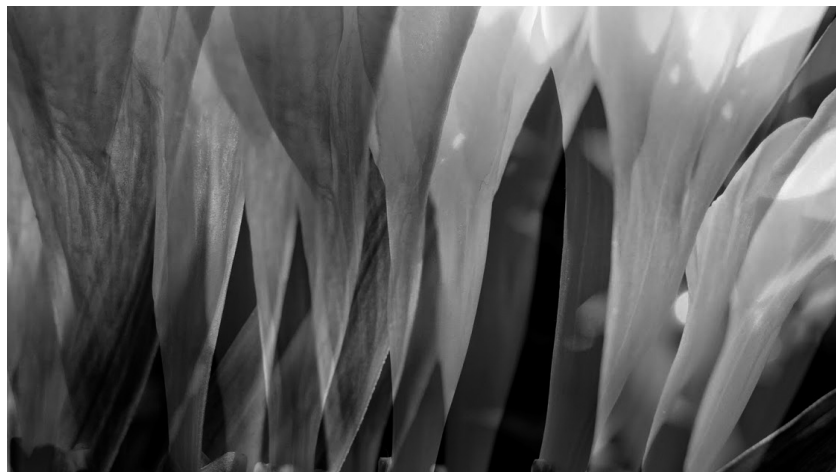
A természetben semmi természetes nincsen. Amit természetnek nevezünk, az mindenestül mesterséges világ. Hogy ebben a világban van zug, ahol elrejtőzhetünk: az nem több, mint az Isten elől menekülő ember álma. Valójá-

72 Dolinszky Miklós

APAGYI SZANDRA KÉPEI ALÁ

ban a világ osztatlan – a lények otthona egyedül a kozmosz. Amit a virág ott-hont ígérő szépségének vélünk, az csupán a virágon átragyogó idegen-ség vakító fénye megsűrve és megszelídítve,

hogy a virágra egyáltalán rápillanthassunk. A természet nem emberarcú. „Természet” – ez egy idegen rend fedőneve. Ritmusai, szimmetriája: egy ismeretlen rítus hieroglifái. A virágot, a gyümölcsöt, a füvet kezedbe veheted, megszagolhatod, beleharaphatsz, a titkához mégsem férsz közelebb. Nyilvánvaló titok. „Hallván halljatok és ne értsetek, s látván lássatok, és ne ismerjetelek.” (Iz 6, 9) A természet: nyelv, amely kristálytisztán ejti szavait, ám a szavak értelmét éppen leplezetlenségük fűdi el. A természet túlságosan világosan beszél hozzánk ahhoz, hogy üzenetét megfejthessük. Ebben az üzenetben nincs minek föltárulnia, mert nincsen benne semmi rejtett. Az értelemnek, amely benne megnyilvánul, nincsen mélysége, árnyéka – nem ismer homályt. Nyíltsága elvakítja az emberi értelmet, amely a homályból válik ki, és még szüksége van a homályra ahhoz, hogy értelmesnek mutathatózhatson. De amint a homály semmivé lesz, lelepleződik, hogy nincsen két-féle értelem, és hogy az ember maga sem emberi.

73

